

på at afdække, hvad det er for nogle vilkår, der gør sig gældende.

Vi har flere gange diskuteret forskellige familietypeeksempler. Her er det netop vigtigt at se på, hvad grunden er til, at familien har de udgifter, den har, og her kan vi meget let komme til at forskelsbehandle dem, der har sparet op, og dem, der har taget nogle lån. Derfor synes jeg ikke, en fattigdomsgrænse er et egnet redskab, for hvad siger den egentlig om ens økonomiske situation som sådan?

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ministeren. Vi går videre med ordfører-rækken, og den første ordfører er hr. Hans Andersen.

Hans Andersen (V):

Med dette beslutningsforslag ønsker SF at udarbejde en beskrivelse af det mindste acceptable levestandardniveau i Danmark. Motivet er godt, idet SF bekymrer sig om de fattigste i Danmark, men forslaget er desværre ubrugeligt.

En fattigdomsgrænse er ganske enkelt ikke et brugbart instrument til at hjælpe mennesker, der har det økonomisk svært. Med en fattigdomsgrænse vil man blot tilrette de sociale ydelser efter grænser frem for at målrette ydelserne til de grupper, der har brug for specifik hjælp for at blive hjulpet ud af lavindkomstgruppen.

I Venstre mener vi, at de sociale ydelser skal indrettes sådan, at der er et incitament til at komme i beskæftigelse og dermed ud af lavindkomstgruppen. En fattigdomsgrænse vil forplumre dette og derfor netop ikke modvirke dette.

Selv om der i Danmark er nogle, der ikke har lige så stor indtægt som andre, er der ikke reel fattigdom i Danmark. Ingen må gå sultne i seng, ingen behøver at undvære tag over hovedet, og sammenlignet med landene omkring os har vi i Danmark en høj gennemsnitlig indkomst og en meget lige indkomstfordeling. Der er endvidere stor mobilitet i lavindkomstgruppen, idet kun én ud af hundrede bliver i lavindkomstgruppen i 10 år i træk.

Hvilket indkomstniveau kan i øvrigt siges at være rimeligt objektivt set? Hvem skal bestemme, hvad der er den rigtige indkomst, og hvad med de mennesker, der vælger at nedprioritere arbejdet for en stund og i stedet hellige sig familien?

Når vi endvidere i Venstre mener, at forslaget er ubrugeligt i arbejdet med at bekæmpe fattig-

dom, skyldes det, at en fattigdomsgrænse kan risikere at blive det loft frem for den bund for, hvor meget vi alle sammen synes, vi vil støtte de svageste grupper med. Det er næppe med den hensigt, SF har fremsat forslaget, og det er næppe det resultat, SF ønsker at opnå, så på den baggrund kan Venstre ikke støtte forslaget.

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ordføreren. Så går vi videre i ordfører-rækken, og den næste er fru Lise von Seelen.

Kl. 12.35

Lise von Seelen (S):

Med hensyn til spørgsmålet om en fattigdomsdefinition er vi jo inden for det sidste halve år blevet præsenteret for rapporter og adskillige udmeldinger, som fortæller os, at der her i Danmark er en gruppe borgere, som bliver fattigere og fattigere, i takt med at et stort flertal får bedre økonomiske forhold. Vi får meldinger om, at afstanden mellem den fattige gruppe og den gruppe, der får økonomisk bedre vilkår, vokser, og det bliver sværere og sværere for den gruppe, som kommer længere og længere bort fra den gruppe, der får bedre økonomiske forhold. Vi ved nemlig, at denne udstødning medvirker til at vanskeliggøre, at man kan komme tilbage på arbejdsmarkedet eller være med i det sociale liv det sted, hvor man nu bor.

Den fattigdom, vi taler om, er helt indlysende en anden fattigdom end den, vi ser i den tredje verden, hvor mange skal leve for en dollar om dagen. Men det kan godt lade sig gøre at regne ud, hvad der vil være et acceptabelt levestandardniveau her i landet, og mennesker med en indkomst, der er lavere end den, der måtte vurderes som værende acceptabel, kan benævnes som fattige.

I sit oplæg nævner SF to forskellige modeller. Man kan vælge enten Forbrugerstyrelsens eller Center for Alternativ Samfundsanalyses model, hvoraf den sidste indeholder standarder og mindstebudgetter. Jeg er også bekendt med, at humanitære organisationer har tænkt nogle af disse tanker – også organisationer, som arbejder i den fattige del af verden og derfor forstår at adskille fattigdommen hos os totalt fra den fattigdom, der findes i den tredje verden.

Forslaget står og falder selvfølgelig med, at en eventuel fattigdomsgrænse skal bidrage til at belyse problemet. Vi skal være klogere på, om problemet er tiltagende eller aftagende, og hvis man ikke ligefrem har gået med skyklapper som